

D ů v o d y:

Nelze přisvědčiti rekurentu; že věnem nemůže býti hypotekární zúročitelná pohledávka, jejíž splatnost nastane teprve úmrtím osoby ke zřízení věna povinné. Věnem může býti podle § 1227 obč. zák. vše, co lze zciziti nebo užívati. Pohledávku způsobu shora zmíněného lze i zciziti i užívati; užívání záleží ve braní úroků; zda je zcizení hospodářsky snadné, či méně snadné, nerozhoduje; stačí jeho právní a hospodářská možnost. Že hypotekární pohledávka způsobu shora uvedeného může býti věnem, vyplývá i z ustanovení § 1218 obč. zák., že se věnem rozumí jmění mužovi nejen odevzdané, nýbrž i zajištěné. Mylný jest názor rekurentův, že věno musí býti požadováno před sňatkem, nikoliv i po sňatku; ustanovení takového není a nelze je dovozovati z toho, že zákon v §§ 1220 a 1221 obč. zák. jednající o povinnosti ke zřízení věna mluví o nevěstě a o snoubencích; z toho lze dovoditi jen, že lze o určení věna, jež jest závislým na sňatku (§ 1220 obč. zák.), zakročiti již před sňatkem, nelze však z toho dedukovati, že povinnost dotační zanikla, nebylo-li před sňatkem o věno žádáno.

Čís 11984.

Nekalá soutěž.

Zákonem ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n., jest zásadně přiznáno žalobní právo všem soutěžitelům bez ohledu na místní usazení, tedy i cizozemcům.

Okolnost, že byla zapsána určitá ochranná známka, nestačí ke skutkové podstatě § 1 zák. čís. 111/1927, nebylo-li této ochranné známky dosud vůbec použito.

(Rozh. ze dne 14. října 1932, Rv I 469/31.)

Žalující tuzemská akciová společnost Ch. a akciová společnost Paratect ve Vratislavi v Prusku domáhaly se na žalované tuzemské firmě, by byla uznána povinnou, vzdáti se svého práva slovní značky Paratect, toto vzdání se značky Paratect, zapsané pod čís. 4831, sděliti obchodní a živnostenské komoře v Chebu a obstarati výmaz této značky. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Pokud jde především o námitku nedostatku aktivní legitimace k žalobě společnosti Paratect, akc. spol. ve Vratislavi, s níž se odvolací soud zcela nevypořádal, ač ji žalovaná vnesla již v první stolici a při ní setrvala i v řízení odvolacím, vychází žalovaná z právního názoru, že soutěžitelem ve smyslu § 46 zák. ze dne 15. července 1927 čís. 111 sb. z. a n. vzhledem k žalované jako k tuzemskému podnikateli mohl býti zase jen podnikatel tuzemský, poněvadž prý nebylo ani tvrzeno, ani prokázáno, že žalovaná své výrobky s označením Paratect prodává a dodává

také do Německa, takže je vyloučeno, by žalovaná mohla zasáhnouti do práv žalující akciové společnosti. Leč zákon v § 46 nerozeznává a vzhledem k tomu, že za určitých podmínek může se ochrany zákona dovolávat i cizozemský soutěžitel (§ 52), lze míti za to, že místní vzdálenost není tu rozhodující. Není třeba a není podmínkou ochrany, by měly podniky, o něž jde, alespoň z části společné odbytiště. Přiznává tedy zákon zásadně žalobní právo všem soutěžitelům bez ohledu na místní usazení (srov. motivy k § 46 uved. zák., Skála: Nekalá soutěž str. 35). Že akciová společnost Paratect vyrábí v Německu zboží téhož nebo podobného druhu, dovolací odpověď nepřímou přiznává. Jest tudíž i žalující akciová společnost soutěžitelem ve smyslu § 46 zák. čís. 111/1927 sb. z. a n., což k oprávnění k žalobě postačí.

Dovolání žalobkyni není však odůvodněné. Dovolatelky napadají právní názor nižších soudů, že se v souzeném případě nedostává vůbec soutěžního jednání žalované, které by bylo způsobilé poškoditi žalobkyně jako soutěžitele. Závadné jednání žalované spatřují v tom, že si žalovaná dala u obchodní a živnostenské komory v Chebu dne 5. listopadu 1926 zapsati k označení svého zboží slovní známku »Paratect«, ač jí bylo známo, že žalující akciová společnost má tutéž známku chráněnu v Německu již od 12. března 1926, že zakázala žalobkyním odbyt zboží pod touto známkou a že žádala za upuštění od dalšího vedení této známky výkupné 80.000 Kč. Prvá skutečnost nestačí ke skutkové podstatě § 1 zák. o nekalé soutěži proto, že žalovaná své ochranné známky dosud vůbec nepoužila, jak žalobkyně samy přiznávají. Z pouhého zápisu známky nevzešla a nemohla vzejíti žalobkyním ještě škoda. Pokud jde o zákaz odbytu zboží pod známkou »Paratect« a o požadavek výkupného, bylo zjištěno, že Kurtu G-ovi, když byl ještě zástupcem akciové společnosti v Ústí n. L., bylo žalovanou sice sděleno, že nesmí vésti zboží pod jménem Paratect, že pak bylo bezvýsledně vyjednáváno, že však žalovaná nečinila nátlak na nějaké plnění a že odbyt výrobků Paratect nebyl nikterak rušen tím, že známka Paratect byla v Československé republice chráněna pro žalovanou. Požadavek výkupného stal se podle zjištění odvolacího soudu při smírném jednání před ministerstvem obchodu, kde akciová společnost podala na žalovanou žalobu o výmaz ochranné známky, tedy za známkového sporu a nelze nezávazného stanoviska stran při smírném jednání v onom sporu využití k odůvodnění nároku vymáhaného žalobou pro nekalou soutěž. Nestačí tedy ony počiny žalované ani o sobě, ani v souvislosti, by byly splněny předpoklady nekalé soutěže podle § 1 uved. zákona, i když zaráží a jest nepochopitelné, že si žalovaná dala zapsati právě známku »Paratect«, ač podle zjištění odvolacího soudu věděla, že téže známky používala předchůdkyně žalující akciové společnosti firma Paratect. Leč nebyly zjištěny skutečnosti, z nichž by zcela nepochybně vyplývalo, že úmysl žalované směřoval k tomu, by zápisem známky »Paratect« zabránila odbytu zboží žalobkyni pod touto známkou v Československé republice. Odporují tomu zjištění, že odbyt žalobkyniných výrobků Paratectu nebyl nikterak rušen tím, že známka byla chráněna pro žalovanou, a že tato známky neužívala.